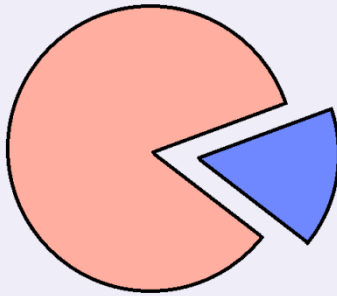

Varför killar ofta
tycker att
feminism är dåligt

av Martin Elofsson

Innehållsförteckning

Varför killar ofta tycker att feminism är dåligt.....	3
Gör jämställdhetsdebatten mer rättvis.....	12
Åsikter eller fakta.....	20

Varför killar ofta tycker att feminism är dåligt

Feminister undrar ofta vad killar har emot feminism. En vanlig teori är att killar känner sig hotade av att tjejer börjar ta mer plats. Men den förklaringen tror inte jag särskilt mycket på. Jag tror det handlar mer om att killar känner sig irriterade över hur feminismen breder ut sig och prioriterar kvinnofrågor över mansfrågor.

Feminister brukar allt som oftast påstå att feminism handlar lika mycket om jämställdhet åt båda håll. Men hur kommer det sig då att kvinnofrågor får fem gånger större utrymme än mansfrågor i media? Hela jämställdhetsdebatten har kommit att centraliseras kring löneskillnader och maktfördelning, som om det är självklart att just de två frågorna skulle vara de viktigaste. Men är det inte minst lika allvarliga frågor att det är mer tabubelagt för killar att visa känslor och mer humoristiskt när killar blir utsatta för sexuella kränkningar? Jo, det tror jag faktiskt de flesta människor håller med om, om de bara funderar lite på saken. Så varför får inte dessa frågor lika stort utrymme i den offentliga debatten som kvinnofrågorna? Varför hamnar kvinnofrågorna i centrum medan mansfrågorna hamnar vid sidan om?

Feminismen har även en tendens att bara se ena sidan av saker som drabbar båda parter. Man gör en stor affär av att det är mer skamligt för en tjej att ha många sexpartners, men nämner knappt överhuvudtaget att det är mer skamligt för en kille att vara sexuellt oerfaren. Detta är ju två sidor av samma mynt! Tjejer får inte ha för mycket sex, killar får inte ha för lite sex. Så

varför får ena sidan av saken så mycket större utrymme i debatten än den andra?

Att typiskt kvinnliga yrken ger lägre lön, görs en stor affär av. Att typiskt manliga övergrepp ger hårdare fängelsestraff har jag *aldrig* hört någon ta upp. Detta är väl också två likvärdiga frågor? Kvinnor är ofta skyldiga till att människor mår dåligt, det kan väl ingen förneka? Så varför är det minst tio gånger vanligare att män sitter i fängelse? Upplever du att tio gånger fler killar än tjejer fått Dig att må dåligt? I så fall är du nog en ganska ovanlig person. Den här frågan kan förstås vara svår att lösa rent praktiskt, precis som löneskillnaderna. Men det är åtminstone en viktig fråga som förtjänar att diskuteras. Inte minst för att bilden av män som mer våldsamma än kvinnor tål att ifrågasättas. Våld kan definieras på olika sätt. Känslomässig psykning, att sprida rykten, att platta till den kille som har mage att visa känslor för henne etc. kan göra precis lika ont som slag och sparkar.

När Thorsten Flinck klappade en kvinnlig programledare på rumpan i Melodifestivalen 2012 blev det ramaskri. När Peter Jihde klappade en manlig Idol-deltagare på rumpan 2011 hände ingenting. Varför den skillnaden? Idol hade ändå omkring en miljon tittare.

Varför reagerade inte feminister när skolministern häromåret sa att tjejer är mognare än killar och därför har bättre betyg? Detta är ett sexistiskt uttalande, lika illa som att säga att killar är intelligentare än tjejer. Det går inte att mäta hur moget någon beter sig; det är en bedömningsfråga. Tjejer är lugnare, lydigare och försiktigare av naturen. Men varför skulle detta vara mognare? Tänk på att det är vanligt att tonårstjejer kan

skratta åt människor som är fula; detta är värderingar på samma nivå som att vara rasist. Mognad är någonting som sker i väldigt olika takt för olika människor. Man kan till och med ha olika åsikter om vad som är ett moget beteende. Så hur kan en skolminister – och även många lärare – komma undan med att säga någonting så här nedvärderande om killar? Om skolministern hade sagt att killar är intelligentare än tjejer hade det nog blivit fart på feministerna...

Mansfrågor försummas medan triviala kvinnofrågor, som att tjejer inte får bada topless i simhallen och att kvinnliga popgrupper kallas för tjejgrupper, får desto större utrymme i media.

När feminister säger att de värnar lika mycket om killars bästa som om tjejers bästa, och sedan inte verkar leva upp till det, blir killar irriterade och börjar misstro feminismen. Detta är inte särskilt konstigt. Att visa att man värnar om jämställdhet åt båda håll, är mycket mer effektivt än att bara säga det.

Något av det dummaste en feminist kan göra är att försöka motverka att killar ska få se på nakna tjejer som visar upp sig frivilligt. För det första så finns *inga* belägg för att man skulle få en skev kvinnosyn av att se på nakna tjejer. Det enda som händer om en kvinna visar upp sig naken i en tv-reklam är sannolikt att killar blir glada. Killar har nämligen *behov* av att se på nakna tjejer; detta är ett lika naturligt känslomässigt behov som att kramas.

För det andra så är hela internet fullt av nakna tjejer, bara några knapptryck bort. Det blir alltså ändå bara ett slag i luften om feminister lyckas förbjuda en reklamfilm eller något annat tv-inslag. Den enda följden av

feminismens militanta syn på kvinnlig nakenhet är alltså att killar blir negativt inställda till feminism. Det här borde verkligen feminister ta sig en ordentlig funderare över.

Kvinnlig nakenhet är en bra måttstock för huruvida det är jämställdhet eller feminism som råder i ett samhälle. I ett jämställt samhälle gör man det så lätt som möjligt för killar att få se på nakna tjejer. Där är det helt i sin ordning att ibland visa nakna tjejer i underhållningsprogram på tv och dylikt, av det enkla skälet att killar tycker om sådant. Något ytterligare skäl behövs inte. Det här är en svindlande tanke för många feminister. Men varför skulle man vilja motverka något som är så naturligt för halva befolkningen att vilja ha? Detta är en mycket nedvärderande attityd mot killar. Finns det något kvinnligt känslomässigt behov som samhället försöker motverka att kvinnor ska få tillfredsställt? Jag kan faktiskt inte komma på något. Tänk om vi killar skulle skriva arga brev och mejl så fort det visas en romantisk film på tv, för sådant gillar ju tjejer och då ska de jädrar i mig inte få det nöjet.

Feminismen har tyvärr fört med sig en del konstiga fördomar om manlig sexualitet. Som om det skulle vara något fel eller konstigt för killar att tycka om kvinnlig nakenhet. Det är det verkligen inte! Jag vet att inte alla feminister är så här. Men tillräckligt många för att styra innehållet i svenska tv-program och reklamfilmer. Där är det *vanligare* – till och med *betydligt* vanligare – med manlig nakenhet, trots att det finns väldigt mycket större efterfrågan på kvinnlig nakenhet. Då ser det faktiskt ut som om feminismen har en ganska konstig uppfattning om vad jämställdhet innebär. Jag har dessutom *aldrig* hört någon feminist säga att det är okej att visa nakna

tjejer i tv eftersom det är fullständigt naturligt för killar att tycka om sådant. Det sistnämnda är en fråga som alltför ofta försummas av feminismen: Varför inte säga ifrån när tokfeministerna härjar? Varför inte ibland säga: "Jag är också feminist och jag står inte för det här". Du kanske skulle bli förvånad över hur mycket respekt du fick från killar, som plötsligt vill höra mer av vad du har att säga.

Det allra värsta är kanske ändå när feminister tar en orättvisa mot män och vränger till orden så att det låter som en orättvisa mot kvinnor. Kvinnor får t.ex. oftare komplimanger för sina utseenden. Då ska det tolkas antingen som att kvinnor "degraderas till sina utseenden" eller som att kvinnor får komplimanger för sina utseenden "istället för sin kompetens". Så kan vi tycka synd om kvinnor för att de oftare får höra att de är vackra. Jag tycker nog betydligt mer synd om män, som oftare blir *förolämpade* för sina utseenden. För nog är det betydligt mer accepterat i vårt samhälle att komma med "fyndiga" kommentarer om att en man är överviktig, har stor näsa etc. än att göra detsamma mot en kvinna? Då är det väl en mycket mer närliggande jämförelse att kvinnor får komplimanger för sina utseenden istället för att bli förolämpade för sina utseenden?

Ett skräckexempel på ordvrängeri är förstås kvinnan som reste runt och höll föredrag om genusfrågor på skolor och företag. Hon som påstod att det är synd om tjejer (!) för att det är mer socialt accepterat för en flicka att leka med pojkarna än det är för en pojke att leka med flickorna. Hur kan detta vara synd om *tjejer* – det innebär ju att tjejer har fler möjligheter? Men vad sägs om att vinkla det så här: Om det är mer okej för en flicka

att leka med pojkarna än vice versa, är det "högre status" att vara med pojkarna. Ska man skratta eller gråta? Självklart blir killar förbannade av sådant här och börjar tycka att feminism är dåligt. Tolkningen av en situation bör givetvis gå i linje med vilken halva av befolkningen som tjänar respektive förlorar mest på situationen.

Det är inte särskilt rättvist mot tjejer heller att hela tiden vinkla allting så att det ska låta så synd om tjejer som möjligt. Kvinnor är "objekt" när de är nakna. Det är nedvärderande mot tjejer att man säger tjejgrupp om tjejgrupper "som om tjejgrupper inte skulle vara riktiga popgrupper". Kvinnor får komplimanger för sina utseenden "istället för sin kompetens". Det pratas om manlig könsmaktordning, trots att de allra flesta män inte har någon egentlig makt. Man använder vinklade siffror för lönediskriminering, siffror som inte ens tar hänsyn till att män arbetar fler timmar och väljer mer höglönlade yrken. Allt för att skapa *största möjliga* offerbild av kvinnan. Har ingen tänkt på att det här kan få många tjejer att må sämre? Att det kan skapa en ökad känsla av utsatthet och underlägsenhet? Kanske rentav en stark känsla av hopplöshet?

Ta gärna upp de orättvisor *som finns på riktigt*. Det finns definitivt allvarliga orättvisor både mot kvinnor och mot män i vårt samhälle. Men att hitta på orättvisor där de inte finns är väldigt kontraproduktivt om man vill hjälpa människor att må bättre. Då lägger man ju en ytterligare börda på människor, utöver de faktiska problem som redan finns. Människor har en tendens att tro på nästan vad som helst, bara de får höra det tillräckligt många gånger – det tycker jag nog att

historien har visat oss. Så hur mår tjejer av att hela tiden bli bombarderade med tanken på att de är offer? Och varför har jag aldrig hört någon feminist ta upp den frågan? Snarare brukar feminister bli irriterade så fort någon försöker föra frågan på tal.

Det är uppenbart att feminismen har en slagsida mot att framställa kvinnor som offer. Vad säger det om feminismen, att det är okej att gapskratta åt nakna killar i tv, men inte att bli upphetsad av nakna tjejer? För det är ju kvinnoförnedring...

Och varför överhuvudtaget kalla sig för feminist (som i feminin, som i kvinna) om man värnar om jämställdhet åt båda håll? Bara det är väl en ganska kraftig självmotsägelse? Det finns förstås feminister som är öppna med att de värnar om kvinnofrågor i första hand, och det är helt okej. Men väldigt många feminister – kanske till och med de flesta – vill att feminism ska vara namnet på hela jämställdhetsdebatten.

Om du är kvinna – fundera över följande:

Vad skulle du tycka ifall jämställdhetsdebatten hade kallats för maskulism, och mansfrågor hade debatterats fem gånger mer än kvinnofrågor i media? Nog hade du vid det här laget känt dig ganska frustrerad och orättvist behandlad i så fall? Kanske till den grad att du kände dig genuint irriterad så fort en ny mansfråga togs upp, även om du egentligen ville det bästa för män såväl som för kvinnor? Eller vad tror du? Om det dessutom fanns maskulister (det vill säga jämställdhetskämpar) som påstod att det är synd om *killar* för att det är mer skamligt för en tjej att ha många sexpartners än det är för en kille? För det betyder ju att det är högre status att ha sex med tjejer?

Eller om folk ideligen sa till dig att du tillhör "den halvan av befolkningen som har det lite lättare"? *Du* kanske har gått igenom svåra saker i livet, kanske övergrepp eller andra traumatiska upplevelser, och så får du höra att du tillhör den *halvan av befolkningen* som har det lite lättare? Hur skulle det kännas? Skulle du inte känna dig ganska så frustrerad över de *maskulistiska* forskare som gjort undersökningar som "visar" att kvinnor har det lite lättare?

Fundera över detta, så kanske du förstår varför många killar börjar bli rejält trötta på feminism. Vi vill också ha jämställdhet, men inte en jämställdhet som favoriserar kvinnor över män. Vi vill ha en *jämställd* jämställdhetsdebatt. Där mansfrågor och kvinnofrågor debatteras på lika villkor. Detta skulle *alla* tjäna på. Killar skulle bli betydligt mer positivt inställda till jämställdhetsdebatten om det var på det viset. Tror du inte själv att det blir lättare att åstadkomma jämställdhet om man får *båda* halvorna av befolkningen att vilja engagera sig i frågan?

Och vad du gör – påstå inte att feminismen redan ser ut på det viset. Det betyder ju i så fall bara att vi inte ens kan lita på vad feminister säger. Vi ser ju hur feminismen fungerar. Vad som står i feministiska teoriböcker är inte ens hälften så viktigt som hur feminismen fungerar i praktiken.

Jag kan inte komma på någon enda fördel jag haft i livet av att vara man, och det är jag knappast ensam om. Det som *jag* har märkt är framför allt att jag inte fått gråta när jag varit ledsen och att det varit mer accepterat att vara elak mot mig än mot tjejer. Killar ska ju "kunna ta" allting.

Jag kan förstås inte tala för alla killar. Och jag vet att feminism betyder olika saker för olika människor. Men jag vet att jag inte är ensam om att uppleva feminism på det sätt som jag gör. Om du tycker att jag fått en skev uppfattning om feminism – fundera över *varför* så många människor upplever feminism så här. För jag är långt ifrån den enda. De allra flesta människor kommer att bilda sig sin uppfattning om feminism utifrån det de själva upplever; vad de ser i sin egen omgivning och vad som strömmar ut från media. Detta är fullständigt naturligt. Då hjälper det föga om det står i feministiska böcker skrivna av feministiska författare att feminismen är jättebra.

Om du är feminist, hoppas jag att Du kan ta mina ord som konstruktiv kritik i all välmening och fundera över följande:

Om inte bristerna som jag pekar ut hade funnits, skulle jag tycka att feminism var riktigt bra. Skulle inte det vara trevligt?

Gör jämställdhetsdebatten mer rättvis

Jämställdhet är ett viktigt ämne, som debatteras flitigt i media. Det finns dock två uppenbara brister i debatten. För det första så handlar jämställdhetsdebatten mest om kvinnofrågor. Även om feminister själva brukar hävda att de bryr sig lika mycket om mansfrågor, så ser vi ju att kvinnofrågor får fem gånger större utrymme i media. För det andra så är nästan alla debattartiklar o.dyl. om jämställdhet skrivna ur ett feministiskt perspektiv. Varför är det så? Feminism är en *ideologi*, inte någon objektiv vetenskap eller den ultimata sanningen. Det verkar dessvärre som om många människor idag inte förstår detta.

Framför allt utgår feminismen från tanken att kvinnan är underordnad och mer förtryckt än mannen. Detta gör att tolkningen av situationer mestadels blir därefter. Att man säger tjejgrupp om tjejgrupper oftare än man säger killgrupp om killgrupper, tolkas t.ex. utan vidare som nedvärderande mot tjejer; som om tjejgrupper inte skulle vara riktiga popgrupper. Kan det inte lika gärna vara nedvärderande mot killar? Som om tjejer skulle vara så mycket mer intressanta och märkvärdiga att man nämner specifikt när en popgrupp består av tjejer? Det är väl en precis lika rimlig tolkning? Eller varför inte gå på den mer neutrala linjen och konstatera att det är *vanligare* med killgrupper? Det är väl fullständigt naturligt att man nämner det som är mest ovanligt i ett sammanhang. Jämför manlig sekreterare, manlig sjuksköterska. Men många feminister *vill* framställa kvinnor som offer, vilket ofta leder till tämligen ensidiga slutsatser.

"Struktur" är ett ord som feminister brukar tycka om att använda. De ser *strukturer* (det vill säga *mönster*) i samhället. I rent praktisk bemärkelse betyder "struktur" dock ofta att man väljer att tolka situationer så att de stämmer överens med den bilden man redan bestämt sig för att se. Om det t.ex. varit tradition att kvinnan skulle resa sig upp i spårvagnen/tunnelbanan och ge sin plats åt mannen, skulle detta sannolikt i dagens läge tolkats som att mannen är överordnad och kvinnan underkastar sig honom. Om det istället är mannen som reser sig och ger sin plats åt kvinnan (vilket var normen för inte så värst många år sedan) tolkas det istället som att mannen är artig och generös. Att välja att tolka en situation utifrån vad man redan från början ville bevisa, ger naturligtvis ett ojämnt utgångsläge i jämställdhetsdebatten.

Att feminismen utgår från att kvinnan är underordnad kanske inte skulle vara så farligt, om det inte vore för en sak. Nämligen den att nästintill *alla* inlägg i jämställdhetsdebatten görs ur ett feministiskt perspektiv. Detta är lika galet som om det bara var moderaterna som fick uttala sig om sjukvårdspolitiken. Om man inte släpper fram andra åsikter också, får man en väldigt begränsad syn på många saker. Detta är inte särskilt bra för det samhälle vi lever i. I ett rättvist samhälle borde kritik och invändningar mot feminism få komma fram *lika mycket* som feminism.

- Lika ofta som det står i tidningen att vi har manlig könsmaktordning, borde det stå att man kan ha olika åsikter om den saken. De allra flesta män har ju ingen makt. Att det är fler män än kvinnor vid

chefspositioner i Sverige är för all del värt att se över – åtminstone i de fall där det handlar om diskriminering – men det ger inte *mig* några fördelar i livet. Om kvinnor överlag är underordnade på grund av att fler män har makt, då är de allra flesta män också underordnade. Vi har ju inte heller någon makt.

Dessutom finns även sammanhang där kvinnan är överordnad mannen. Framför allt är kvinnan heligare än mannen. Oavsett om det gäller våld, hot, förolämpningar eller sexuella kränkningar finns en klar tendens att ta situationen på större allvar när en kvinna är drabbad. När män drabbas av våld eller förnedring av olika slag kan det till och med uppfattas som humoristiskt. Att kvinnan är heligare och mer oantastbar skulle mycket väl kunna betraktas som en syn på kvinnan som överordnad mannen. "Så där behandlar man inte en dam!" Men varför då behandla en man just så? Det är även mer accepterat att nedvärdera män som folkgrupp. Även det kan väl tolkas som att kvinnan överordnas mannen? Om det varit *mer* okej att säga att män är bättre än kvinnor än vice versa, hade det nästan helt säkert i dagens läge tolkats som att mannen överordnas kvinnan.

- Lika ofta som det sägs att tjejer måste vara smala och snygga för att bli omtyckta, borde det sägas att vanliga tjejer också har pojkvänner. Visst kan utseende spela roll, men det gäller ju *både* killar och tjejer. Vem har aldrig hört några tjejer sitta och gapskratta åt den där killen som är såå ful? Killar ska dessutom se bra ut på en fotbollsplan. Den kille

som ser tafatt och klumpig ut när han springer omkring med en boll, brukar inte vara särskilt populär bland tjejerna.

- Lika ofta som det sägs på tv att kvinnor objektifieras, borde det sägas att killar har ett helt naturligt känslomässigt behov av att se på nakna tjejer och det finns inga belägg för att detta skulle leda till en nedvärderande kvinnosyn.
- Lika ofta som det står i tidningen att män tjänar 14-15 procent mer än kvinnor, borde det stå att detta är ganska vinklad information. Det mesta av löneskillnaderna beror på andra saker än diskriminering, som att män väljer mer högavlönade yrken och är bättre utbildade. Dessutom verkar det som att män är bättre än kvinnor på att löneförhandla. Det är inte alls säkert att det finns lönediskriminering i högre grad mot kvinnor än mot män, även om vi förstås inte bör avfärda frågan utan vidare. Men varför verkar så få feminister kunna peka ut något specifikt företag där lönediskriminering faktiskt finns? Varför hör vi nästintill aldrig talas om att på *det här* företaget, *där* finns lönediskriminering? Somliga feminister vill till och med använda siffror runt 30-40 procent som mått för lönediskriminering; siffror som inte ens tar hänsyn till att män arbetar fler timmar! Ungefär som att påstå att män måste sitta i fängelse 900 procent mer än kvinnor – så förtryckta är vi män.
- Lika ofta som det sägs i media att män begår mer våld än kvinnor, borde det påpekas att detta är en bedömningsfråga. Man kan definiera våld på olika sätt. Tjejer begår också handlingar som får männis-

kor att må dåligt, även om tjejer brukar föredra att skada människor med mer subtila medel än slag och sparkar. Kvinnlig mobbning brukar exempelvis gå till ungefär så här: Så fort den där töntiga tjejen kommer in i rummet ger man varann en menande blick som betyder att hon är totalt värdelös. Varje gång man pratar med henne, om man gör det överhuvudtaget, använder man ett speciellt nedlåtande tonfall med syftet att få henne – offret – att känna sig så hatad och oönskad som det bara är möjligt. Den här sortens beteende kan vara rena tortyren för den stackare som utsätts för det, speciellt när det pågår under en längre tid. Vi är vana vid att vifta bort känslomässigt våld på ett helt annat sätt än handgripligt våld. Men egentligen finns bara en måttstock för våld och det är hur offret mår. Har du aldrig blivit utsatt för någonting av en tjej, som du själv tyckte kändes lika allvarligt som att bli misshandlad?

- Lika ofta som det sägs att kvinnor får komplimanger för sitt utseende medan män får komplimanger för sin kompetens, borde det nämnas att när tjejer sitter och pratar bakom ryggen på killar kommenterar de gärna killars utseenden. Killar är generellt mer frispråkiga än tjejer och säger därför saker *till* tjejer som tjejer ofta bara säger *om* killar. Det är även gammal tradition att mannen ska ge en kvinna komplimanger för hennes utseende. Då är han en "gentleman".
- När en undersökning presenteras som visar att fler tjejer än killar mår dåligt, borde det samtidigt diskuteras hur pass tillförlitlig undersökningen är.

Kanske visar undersökningen egentligen att tjejer har lättare för att erkänna när de mår dåligt? Detta kan vara svårt nog för en kille att erkänna för sig själv, då det finns ett mansideal som säger att killar ska kunna ta allting. Killar begår oftare självmord. Om det var tjejer som oftast begick självmord, är jag ganska säker på att feminister skulle lyfta fram självmordsstatistiken som ett av de absolut tyngsta argumenten i hela debatten. När det istället är mestadels killar som begår självmord lyfts inte frågan fram så särskilt ofta. Åtminstone inte av feminister.

- Lika ofta som det sägs att feminism ger människor ökad frihet, borde det påpekas att feminism även skapar nya tabun. Om ett företag ger ut olika reklambroschyrer till pojkar och till flickor kan det bli ett stort rabalder om saken, från feminister som tycker att man måste göra allting exakt efter deras regler. Är det ökad frihet? *Måste* man tycka att killar och tjejer är exakt likadana? *Måste* man vara feminist? Åsiktsfascism är inte frihet. Om en kvinna tycker om att klä sig sexigt kan hon bli utfrysad av sina kvinnliga arbetskamrater, då de tycker att hon sviker kvinnokampen. En kvinna som gärna vill stanna hemma och ta hand om barnen medan mannen arbetar, kan bli hånad och anklagad för att vara bakåtsträvande. Jämställdhet ska väl ge människor fler möjligheter, inte bara skapa nya regler som man måste följa istället för de gamla?

Vad som är mest "rätt" bland åsikterna ovan får var och en bilda sig sin egen uppfattning om. Det här handlar

inte om att "avfärda myter" utan bara om att visa att det finns utrymme för olika åsikter i jämställdhetsfrågor. Men kanske märkte du att det ena synsättet i varje respektive fråga får komma fram väldigt ofta i media, medan det andra synsättet får komma fram väldigt sällan? Vissa av synpunkterna/invändningarna ovan kanske till och med *aldrig* får komma fram i media. Varför är det så? Varför ska inte icke-feministiska synpunkter få lika mycket utrymme i dagstidningar, tv-program etc. som feministiska synpunkter?

Tänk om moderaterna varit det enda partiet som fick uttala sig om sjukvårdspolitik i media. Aldrig något annat parti, aldrig någon människa med andra åsikter. Om det enda som togs upp om sjukförsäkringssystemet var moderaternas egen syn på saken. Vad skulle du tycka om det? Ungefär sådant är läget med feminismen i Sverige. Den har tagit över jämställdhetsdebatten totalt och jag ser ingen anledning till att det ska vara så. Trots att moderaterna är det ledande partiet i Sverige (när detta skrivs 2013) och dessutom är folkvalda, är det fritt fram att föra fram kritik mot deras politik. Så varför är det inte på samma sätt med feminismen? Varför får inte kritik mot feminism komma fram lika mycket som feminismen själv?

Massor av människor, både män och kvinnor, tycker att det finns ordentliga brister inom feminismen. Så varför återspeglas inte detta i media? Det skulle antagligen alla människor tjäna på. Inte minst skulle feminismen själv kunna utvecklas bättre om den fick kritik. Att kväva åsikter väcker missnöje, ilska och hat. Det märks inte minst i debatter på internetforum. Där märks också att många människor desperat försöker få

fram synpunkter i linje med de jag tar upp i exemplen ovan. Men av någon anledning får dylika tankar och invändningar sällan eller aldrig komma fram i större dagstidningar eller diskussionsprogram på tv. Där råder den feministiska synen på saker. Den synen som tenderar att favorisera kvinnofrågor och negligera mansfrågor.

Hur ska vi kunna få jämställdhet om inte ens jämställdhetsdebatten är jämställd?

Även om du själv är feminist, kanske du kan försöka ha tillräcklig rättvisekänsla för att vilja släppa fram andra åsikter än dina egna. Jag skulle inte vilja att endast mina åsikter fick komma fram. Det skulle kännas väldigt orättvist mot människor som tycker något annat.

Åsikter eller fakta

Allt du läser i den här avhandlingen är mina åsikter. Åsikter baserade på vad jag drar för slutsatser och vad jag gör för tolkningar av situationer.

Precis som när en feministisk författare ger ut en bok på ett stort bokförlag. Då är det hennes åsikter, slutsatser och tolkningar som står i boken. Detta är svårt för somliga att förstå. Det står ju i en bok! Då måste det väl vara sant?

Sanningen är så enkel som att feminism är en ideologi som är inne just nu. De flesta böcker som ges ut om genusfrågor är därför skrivna ur ett feministiskt perspektiv.

Somliga feminister tror att feminism är *samma sak* som jämställdhet. Som om *definitionen* för feminism skulle vara "Att värna om ett jämställt samhälle".

Verkligen inte!

Feminism är förstås *somliga människors uppfattning* om jämställdhet. På samma sätt som kommunism är somliga människors uppfattning om ett rättvisare samhälle. Definitionen för feminism är således "Att värna om ett jämställt samhälle *enligt feminismens principer*".

Vilka är då feminismens principer? Jo, framför allt dessa två punkter:

1. Att utgå från att kvinnan är offer. Att skapa största möjliga offerbild av kvinnan.

2. Att hänga upp sig på varenda liten skillnad som görs mellan manligt och kvinnligt i samhället.

Kanske hårdrar jag resonemanget här, och troligtvis skulle de flesta feminister vilja formulera ovanstående principer med helt andra ord. Men det är ungefär på det här sättet feminismen utmärker sig jämfört med den jämställdhet som vem som helst vill ha. För människor som inte är feminister brukar faktiskt också för det allra mesta vilja ha jämställdhet.

Att utgå från att kvinnan är offer, skapar ofta väldigt godtyckliga – och inte minst orättvisa – tolkningar av situationer (som att kvinnor får komplimanger för sina utseenden "istället för sin kompetens"). Detta kan vara skadligt både för tjejer och för killar. Tjejer får lära sig att se sig själva som offer i sammanhang där de inte nödvändigtvis är offer. Dessutom får de lära sig att se sig själva som en utsatt grupp, snarare än som individer där var och en går igenom väldigt olika saker i livet. Det är verkligen ingen könsfråga i första hand hur bra eller dåligt liv man har, åtminstone inte om man bor i Sverige. Även *om* en noggrann undersökning skulle visa att kvinnor totalt sett har det något värre än män (eller tvärtom) är det ändå ingen könsfråga i första hand. Det är en mycket, mycket individuell fråga hur lätt eller svårt man har det här i livet. Kvinnor är inte per automatik offer genom att vara kvinnor, hur känsligt detta än kan vara att påpeka. Men allt som oftast blir tjejer påtvingade en känsla av kollektiv utsatthet, vilket i sig kan vara en negativ upplevelse. Killar å andra sidan mår dåligt för de känner sig försummade, som om jämställdhetsdebatten inte tar mansfrågor på lika stort allvar som kvinnofrågor.

Många människor är säkra på att kvinnor har det värre än män. Hur vet de det? Är det något de antar för

att det står mer om kvinnofrågor än om mansfrågor i tidningen? Om man säger att det kanske finns lika mycket orättvisor åt båda håll i Sverige, kan feminister bli arga. Hur kan det vara *värre* att säga att män och kvinnor har det lika bra/dåligt, än att säga att kvinnor har det sämre än män? Hur går det ihop med jämställdhet? Fler feminister borde tänka på att "kvinnor har det sämre än män" betyder ungefär detsamma som "mansfrågor är mindre allvarliga än kvinnofrågor". Denna inställning kan irritera många män, kanske till den grad att de får mindre lust att engagera sig i jämställdhetsfrågan. Varför är det så viktigt för somliga (både män och kvinnor) att framhäva att kvinnor har det sämre? Ingen kan ju egentligen veta säkert, eftersom detta är en mycket komplicerad fråga. Det vi *vet* är att det finns en större tendens att tolka situationer som att kvinnan är offer. Om t.ex. en tjej blir överfallen av ett gäng killar, förstår fler människor att detta är en allvarlig situation än om en kille blir överfallen av ett gäng tjejer. Så länge människor har lättare för att se kvinnor som offer, blir det väldigt svårt att göra en neutral bedömning av jämställdhetssituationen.

Att göra största möjliga affär av alla skillnader mellan manligt och kvinnligt, tenderar att trötta ut människor på jämställdhetsdebatten. Man bör inte ha olika tonfall när man pratar med killar och med tjejer? Seriöst? Man får inte ge ut blåa böcker till pojkar och rosa böcker till flickor? Så fort man gör någon som helst skillnad mellan manligt och kvinnligt, ska det tolkas som att man "föser in människor i könsroller". Det tycker jag är mycket överdrivet. Jag tror snarare det är nödvändigt att tillåta oss att ibland göra skillnad mellan manligt och kvinnligt

för att inte jämställdheten ska sitta åt som en tvångströja. Tänk på att om man hela tiden hänger upp sig på manlig och kvinnlig könsfördelning inom alla områden, kan det skapa en ökad fixering vid manligt och kvinnligt istället för att se människor som individer. Dessutom bör det nämnas att en neutral könsroll också är en könsroll. Det är också något man kan bli föst in i, genom påverkan utifrån, lika mycket som en stereotyp mans- eller kvinnoroll. Sanningen är att vi inte vet säkert hur mycket av genusskillnaderna som är medfött och hur mycket som är inlärt.

Många feminister vill gärna räkna våldtäkt och kvinnomisshandel som feministiska frågor, men det är inte helt rätt. De allra flesta människor som inte är feminister är nämligen också emot våldtäkt och kvinnomisshandel. Vi tycker också att det där är riktigt allvarliga saker. Att vara emot att oskyldiga människor blir utsatta för våld är en allmän humanistisk fråga, och inte i egentlig mening bundet till feminismen.

När jag uttrycker att det finns brister inom feminismen, brukar svaren jag får till stor del handla om varför jag knappast skulle kunna veta något om det här ämnet. Exempelvis:

1. Besserwisser-kommentarer i stil med "Läs på bättre". (Underförstått feministiska böcker skrivna av feministiska författare.)

2. Härskarteknik i stil med "Stackare, vad lite du har förstått".

3. Rena påhopp i stil med "Du är så jävla dum i huvudet och fattar för fan ingenting".

Dylika kommentarer brukar mestadels inte åtföljas av något argument. Det är faktiskt ganska ovanligt att någon feminist pekar ut exakt vad jag skulle ha missat. Många feminister vill uppenbarligen *ge sken* av att de sitter inne med en massa kunskaper som vi andra inte kan greppa. De tänker dock inte i första taget avslöja exakt vad dessa kunskaper rör sig om. Om jag pressar en feminist på konkreta argument, enligt principen "var vänlig och berätta exakt var du tycker att jag har fel", brukar det för det allra mesta dyka upp svar som inte alls bygger på någon större visdom. Feministen ifråga råkar bara ha en annan *åsikt* i frågan än vad jag har. Ett bra exempel på detta är frågan om löneskillnader som kom upp i en diskussion för ett tag sedan:

Jag anser att det är överdrivet att använda siffror som inte ens tar hänsyn till att män arbetar fler timmar och väljer mer högavlönade arbeten, när man pratar om lönediskriminering. Det ger en missvisande bild av situationen. En feminist bad mig då (naturligtvis) att läsa på bättre. När jag bad henne förklara vad "läsa på bättre" har med saken att göra, fick hon till slut fram att det finns olika normer och förväntningar i samhället (mansideal och kvinnoideal) som kan påverka vilka val vi gör. Det visste jag redan. Det var inte alls någon ny information för mig. Men jag har följande invändningar:

1. Ingen vet egentligen hur mycket eller lite dessa normer/förväntningar påverkar yrkesval och dylikt. Män och kvinnor är nämligen olika biologiskt *också*. Normerna kan dessutom påverka negativt åt båda håll. Framför allt är det mycket mer skamligt för en kille att vara duktig i skolan, vilket kan hindra många killar från att få ett välbetalt yrke. Det är med andra ord inte säkert

att löneklyftan skulle minska *överhuvudtaget* om vi lyckades ta bort alla fördomar och förväntningar i samhället.

2. Förväntningar är en hönan-eller-ägget-fråga. Är det på grund av att vi väntar oss andra saker av tjejer, som tjejer gör andra val? Eller är det på grund av att tjejer gör andra val, som vi förväntar oss andra saker av tjejer?

3. Det finns motreaktioner i form av att locka tjejer till typiskt manliga yrken och vice versa. Detta kan mycket väl jämnas ut, ibland kanske till och med överkompensera, inlärd skillnader mellan manligt och kvinnligt. Det finns förstås även människor, både tjejer och killar, som själva kommer fram till att det skulle vara roligt att pröva ett visst yrke just för att det inte förväntas av dem.

Slutsumman blir att vi inte vet hur mycket eller lite samhällets normer påverkar statistiken. Vi vet inte ens om den påverkas *överhuvudtaget*. Jag ser gärna att vi försöker ta bort fördomar och liknande som kan hindra individer från att bli det de innerst inne vill bli. Men eftersom dessa fördomar och förväntningar är såpass osäkra parametrar bör man inte inkludera detta i statistiken för lönediskriminering. Att använda hela lönegapet ger en missvisande bild av situationen och det kan krångla till problemet snarare än att lösa något.

Det här är *min* syn på saken. Du behöver inte hålla med mig, eftersom det här är just en *åsiktsfråga*. Men notera hur feministen, i det här fallet, *utgick* från att jag var mindre kunnig i frågan bara för att jag hade en annan åsikt. Det här verkar tyvärr vara en ganska vanlig

inställning inom feminismen. Om man inte *tycker* som de, är man mindre vetande och borde sätta sig in i frågan bättre. Jag tycker snarare det är okunnigt att inte förstå skillnaden mellan åsikter och fakta. Därför blir jag bekymrad när vår nya jämställdhetsminister Maria Arnholm säger att hon "läst på" och "lärt sig" att vi har manlig könsordning i Sverige. Förstår hon inte att det är en åsikt? Vissa människor *tycker* att vi har manlig könsordning, andra människor *tycker* att vi inte har det. Det är en bedömningsfråga. Det finns förstås en möjlighet att jag märker ord i det här enskilda fallet. Kanske menade hon inte så bokstavligt när hon sa detta. Man kan ju alltid hoppas. Men jag ser en tendens inom feminismen att utropa sina egna subjektiva åsikter till allmängiltiga sanningar.

Ett annat vanligt sätt för feminister att bemöta kritik, är att vränga till det man säger och försöka få det att låta som att man sa något annat, enligt följande modell:

1. Jag uttrycker en åsikt.
2. Feministen upprepar *ungefär* vad jag sa, fast med lite andra ord så att det ska låta som något helt annat.
3. Jag måste förtydliga: "Nej jag sa inte så, jag sa så här".

Ibland kan uppåt 80 procent av en diskussion utgöras av detta. Väldigt bortkastad tid, enligt min mening. Varför inte bara komma med svar på mina argument? Varför krångla till det mer än så? Är det för att dölja att de inte har några svar, men de vill inte erkänna att de kan ha fel? Det här kan i vilket fall leda till väldigt långa och frustrerande diskussioner. Allra värst är det förstås när feminister försöker vränga till ens ord så att det ska låta

som att man sa något rent hemskt, i ett desperat försök att få tyst på en. Att välja att tolka en människas ord på värsta tänkbara sätt, för att få den personen att framstå som sämre och mindre moralisk än man själv, är en mycket ful form av härskarteknik.

Tyvärr blir många feminister arga och går in i försvarsläge så fort man kritiserar feminism. Har de aldrig tänkt på att feminismen kanske själv tjänar på att bli kritiserad? Hur ska feminismen kunna utvecklas om den inte får någon kritik? Jämför med att försöka bli en bra författare eller en duktig musiker. Om man blir arg så fort någon kommer med kritik eller om man avfärdar alla synpunkter utan att ens fundera över dem – har man då samma möjlighet att utvecklas? Nej, givetvis inte.

Det finns förstås bättre och sämre sätt att ge kritik. Man kan bli arg och skrika otrevliga saker. Eller så kan man peka ut sakligt och noggrant vad man tycker är fel. Jag föredrar att göra på det sistnämnda sättet. Och det är just vad jag har gjort i den här avhandlingen. Istället för att ropa fula saker, har jag pekat ut exakt vad jag tycker är fel med feminismen och jämställdhetsdebatten. Det är väl ändå ett trevligt initiativ?

Om du är feminist, kanske du tycker att jag gått lite väl hårt åt feminismen i den här avhandlingen. Du kanske tycker att jag drar alla över en kam och ger en orättvis bild av situationen. Jag vet att feminism betyder olika saker för olika människor. Det jag kritiserar här är den dåliga feminismen, inget annat. Den som förstör och sätter käppar i hjulet när man vill uppnå jämställdhet. Det finns bra feminism också. Jag skulle inte vilja ha all feminism ogjord. Det finns till och med

feminister som tillhör de människor jag respekterar allra mest här på jorden.

Men det är verkligen dags att börja släppa in fler åsikter i debatten. Jag tror knappast det finns någon enda jämställdhetsfråga som inte har utrymme för olika åsikter. Men av någon anledning räknas feministiska åsikter som större och bättre än andra åsikter. Eftersom feministiska åsikter står i fler böcker. Självklart gör de det. Böcker som kritiserar feminism får oftast inte komma ut på stora förlag. Det finns många länder på jorden där man sållar bort åsikter som bedöms som felaktiga eller obekväma. Sverige är förstas inte något av de värsta exemplen på detta, men principen finns onekligen här också. Man hamnar inte i fängelse om man har "fel" åsikter i Sverige, men man blir ofta undansorterad, vilket kan vara illa nog. (Och det har faktiskt börjat föras diskussioner kring att olagliggöra kritik mot feminism.)

Feminismen har tyvärr fört med sig en hel del åsiktsfascism. Om ett förlag t.ex. ger ut blåa böcker till pojkar och rosa böcker till flickor, blir många feminister arga och kräver att förlaget "bättrar sig". Varför inte bara acceptera att människorna som arbetar på det här förlaget inte är feminister? De har en *annan* livsåskådning. Det måste de väl få ha? Det finns inga säkra belägg för att människor skulle bli lyckligare av att man förnekar, eller försöker suddas ut, skillnader mellan manligt och kvinnligt. Det är bara en teori som feminister har. Ibland tycks somliga faktiskt vilja att feminismen i Sverige ska bli som kommunismen i Sovjet. Nåde den som inte tillhör den rätta läran...

Åsiktsfrihet är bland det viktigaste som finns. Det skulle aldrig falla mig in att försöka motverka feministers rätt till att vara feminister. Och jag säger inte att mina åsikter är mer rätt än andras. Jag säger bara att så här kan man *också* se på saker. Somliga håller med mig, andra gör det inte. Som med alla åsikter. Självklart ska feminister ha rätt att uttrycka sina åsikter. Men varför ska deras åsikter få så mycket större utrymme än andra i det offentliga rummet? Jag tror det blir bättre för alla när båda sidor i en fråga tas upp. Först då kan vi få en riktigt nyanserad bild av situationen. Och först då kommer *både* män och kvinnor att vilja engagera sig ordentligt i jämställdhetsfrågan.

Detta var vad jag hade att säga. Tack för att du tagit del av mina åsikter.

Om du vill läsa mer av mina åsikter finns även boken
”Jämställdhet ur ett annat perspektiv”.

(Den är också gratis förstås.)

